

2. Ebből az éhség csal ki könnyet, / Az ott a fagy miatt remeg,
Házad táján sorvadva élnek / Éhes, lerongyolt gyermekek.
Az apjuk gyötrött mély szemében / A meghasonlás láza él,
Értük megmentő harcra kelni: / Elhívatas, testvéri cél.
3. Lelkek éjét oszlatni fénnel: / Reád az Úr ezt bízta, lásd,
S azt, hogy hozz Krisztus szent nevével / A bűnösnek szabadulást.
Az Isten vérét adta értünk; / Láttasd, hogy szent példája hat,
S hogy áldott útját járva hittel / Te is adod egész magad.
4. Adj éjt, napot, add át erődet, / Add kincsedet, add szívedet,
Rontó lelkek gáncsa nem árthat, / Győztes csak egy: a szeretet.
A Mester Lelke járt előtted, / Kitúzi most eléd a célt,
Munkára hát, ne késs, serénykedj / Megváltódért, Királyodért.
5. Áldott Jézus, a földre jöttél, / Vállaltál értünk szörnyű kint;
Bárcsak tudnánk, igéd követve, / Mi is szenvedni, túrni mind.
Sok szolgád, férfi, nő, ma bízva / Átadjuk szívünket neked;
Hogy munkánk éljen és teremjen: / Gyűjtsd fel bennünk
szerelmedet!